
Uzdravení ztrápených myslí

By David Wilkerson

January 18, 1999 Ztrápenou myslí můžeme nazvat mysl, která neustále trpí nespokojeností. Je stlačená, znepokojená, neklidná, bez klidu a odpočinku. Užívá se nad budoucností a minulostí, stejně tak jako nad současnými okolnostmi. A jsem přesvědčen, že je dnes více ztrápených myslí, než v jakékoli minulé generaci!

My, kteří žijeme v New York City, jsme toho denně svědky. Když stojíte venku před divadly na Broadway a sledujete pravidelné návštěvníky, jak opouštějí představení, zřídka vidíte na jejich tvářích smích. Tito lidé zaplatili 80 dolarů, aby našli dočasné osvobození od svých břemen – ale odcházejí s těžším břemenem, než když vešli!

Očividně je mnoho milovníků Ježíše právě tak ztrápených v mysli jako spousty nevěřících. Důkaz toho vidím v některých z dopisů, které naše služebnost dostává. Spousty křesťanů leží v noci bdící, protože jsou ztrápení a v úzkosti. Chodí do církve a doufají, že prožijí nějaký druh osvobození od svých břemen. Ale jakmile opustí shromáždění, jejich potíže se vrátí.

Proč je dnes tolik lidí ztrápených ve svých myslích? Dovolte, abych se s vámi sdílel o několik příčinách, které, jak věřím, mi Duch svatý ukázal:

1. Mnoho lidí je ztrápených tlakem tohoto času Po desetiletí nám světští experti říkali, že blahobyt je odpověď na všechny druhy lidských problémů. Dobré vzdělání, slušné zaměstnání, peněžný dům, peníze v bance – všechny tyto věci jsou předpoklady pro naplnění lidské mysli důstojností a pokojem. Experti říkají, že kdyby měl jeden každý z lidí kousek „Amerického snu“, vyřešily by se naše problémy s kriminalitou a drogami.

Tato teorie uvádí, že lidé končí jako alkoholici a narkomani, protože si sami sebe nikdy nevážili. Jejich chudoba je zbavila příležitosti znát smysl důstojnosti. Takže když jim teď opatříme slušnou placenou práci, dobré místo k bydlení a pravidelné příjmy, budou jejich životy skvělé.

Dovolte mi odpovědět na tuto teorii osobním příběhem. Před lety byl Nicky Cruz, zvrácený vedoucí gangu Mau Mau, dovezen na jeden den na venkov, aby ho tam analyzoval psychiatr. Nicky byl bojovník, který žil jako ďábel. Všichni, kteří ho znali, si mysleli, že je zcela nenapravitelný, bez naděje na jakoukoliv změnu.

Poté, co psychiatr strávil s Nickym hodiny, potvrdil toto všeobecné hodnocení. Řekl Nickymu, že je naprosto pomatený, bez naděje na nápravu. Důvod? Nickova chudobná výchova v Puerto Rico ho připravila o příležitosti, z nichž se jiní radovali. Byla to chyba společnosti, že on byl netvor.

Nicky se podíval na psychiatra a řekl: „Človče, vy jste zešílel. Miluji tančit jitterbug (bít se). Řekněte mi, jak s vámi zacházela vaše matka?“ Tím ukončil psychoanalýzu psychiatra!

Nicky měl pravdu – chudoba není základní příčinou hříchu. Proč by se jinak více a více bohatých teenagerů stávalo závislými na těžkých drogách? Tato problémová mládež má všechno, co kdy může chtít, na dosah. Proč by se obraceli k drogám, kdyby již měli pokoj v mysli, který jim mají materiální věci podle očekávání zajistit?

Proč rostou počty doktorů, právníků a vedoucích osobností, kteří se stávají alkoholiky? Mají uspokojivou práci, šestciferné příjmy, několikero aut, pravidelné dovolené. Přesto se stále víc

obracejí k alkoholu, aby znečitlivili své ztrápené mysli.

Byl jsem na Wall Street na konci jednoho pracovního dne, když se uzavírá burza cenných papírů. Jak se rozevíraly otáčivé dveře makléřských domů, hrnuli se ven makléři jako stádo splašených býků a zamířili do nejbližšího baru. Malinké brlohy na Wall Street se najednou naplnily tucty lidí, kteří se pokoušejí utopit své emoce v alkoholu.

Proč nejsou šťastní? Proč jsou tak ztrápení v mysli? Mají všechno, o čem se říkalo, že potřebují k tomu, aby byli naplněni. Jsou dobře zajištěni, mají vlastní rekreační vily, kouří 50-ti dolarové doutníky, pijí láhve vína v ceně 300 dolarů, řídí drahá auta. Přesto se opíjejí do nůmy, jen aby ten den nůkam dotáhli. Proč tito lidé nemají klid, proč nejsou spokojeni ve svých myslích?

Je to proto, že se bojí, že o všechno přijdou! Bojí se, že se zhroutí ekonomika a všechno, pro co pracovali, aby si nahromadili, náhle zmizí jako pára.

Ježíš varoval, že v posledních dnech se budou lidská srdce trápit každou krizí, ke které ve světě dojde „Tehdy budou znamenání na slunci a na měsíci a na hvězdách a na zemi úzkost národů, nevůdoucích, kam se podívat před zvaním moře a vlnobitím. Lidé budou zmlát strachem a očekáváním toho, co přijde na celý svět. Nebo nebeské mocnosti budou otřeseny“ (Lukáš 21,25–26).

Ježíš řekl, že události, které přijdou na svět, budou tak děsivé, že lidé budou doslova padat mrtví pro selhání srdce. Právě teď jsme svědky mnoha věcí, které Ježíš předpověděl: světový chaos, zmatek, ohromení, nepořádek. Novinky za pouhý minulý měsíc – prosinec 1998 – jsou dostatečné, aby uvedly do strachu a zmatku i silnější mysli:

- Japonsko, druhá světová největší ekonomická mocnost, upadlo ještě hlouběji do krize. Jeho druhá největší banka zkrachovala pro 20 miliard špatných úvěrů. Teď se federální vláda rozhodla tuto banku převzít – ale další japonské banky se brzy také zhroutí.

- Alan Greenspan, předseda U.S. komise kontrolující federální banku, řekl, že americká burza cenných papírů se chová stejně jako před krizí v roce 1929. Podle Greenspana jsou všechny bouřlivé spekulace, které vidíme, stejného druhu jako ty, které vedly k hospodářské krizi.

- Přet hlavních průmyslových odvětví Spojených států oznámilo, že v období pouhých dvou týdnů sníží počet pracovních míst o 50 000.

- Prezident USA byl Kongresem obžalován a volán k zodpovědnosti. Přesto byl postoj většiny Američanů: „Koho to zajímá?“

- Republikánský kongresman řekl mnoha slovy: „Zapomeňte na obžalobu, zapomeňte na morální názory. Jestliže se zbavíme prezidenta, ztratíme naši prosperitu a skončíme v krizi.“ Jeho slova odrážela postoj většiny Američanů. Na morálku se již nespolehá, protože jedinou věcí, na které záleží, jsou peníze. Motto, se kterým majestátně vplul náš současný prezident do úřadu, bylo: „To je hloupá ekonomika!“

- Vážený učitel v New York City byl vyhozen ze školy, protože měl na katedře položenou Bibli a činil ji přístupnou svým studentům. Tento muž byl jedním z nejlepších učitelů New Yorku, výsledky jeho třídy převyšovaly ostatní. Kdyby dal na katedru krabici kondomů, nic by se mu nestalo. Ale byl vyhozen, protože do školy přinesl Bibli!

Všechny tyto věci přibírají bolest a uvádí do zmatku každého milovníka Ježíše. Opravdu, naše služba přibírá spousty dopisů od věřících z celé země, kteří se trápí nad morálním úpadkem našeho národa.

Jeden takový dopis přišel od devadesátiletého kazatele. Pamatuje si nemravnost dvacátých let tohoto století, která přivodila soud nad Amerikou v podobě velké hospodářské krize. Kazatel byl svědkem dvou světových válek. Viděl proměnu dopravy od kočárů tažených koňmi k raketoplánům. Viděl proměnu v komunikační oblasti od praskajícího rádia k Internetu. Krátce, všechno to viděl.

Teď píše, že bezbožnost, jaká se dnes děje v našem národě, ho zarmocňuje více, než co kdy viděl. On to sotva může všechno pochopit, jak říká, protože se to děje tak rychle, a hloubka mravní zkaženosti je mimo lidskou logiku.

Ale Ježíš nám navzdory všem věcem, které vidíme, že se dějí, dává slovo uklidnění. On říká: „...Hleďte, abyste se nestrachovali, protože se to všechno musí stát. Ale to ještě nebude konec“ (Matouš 24:6). On nám říká: „Až žádná z těchto špatných věcí, na něž vás upozoruji, netrápí vaši mysl!“

2. Mnozí křesťané jsou ztrápení v mysli, protože jsou zmatení svou hříšností, slabostí a morálním selháním. Mnoho hlasů ve světě dnes analyzuje, proč jsou lidé tak zmatení a ztrápení. Ale nedá se to přirovnat než k důvodům zmatení na Babylonské věži. Faktem je, že žádný opravdový milovník Ježíše Krista nebude trápen možnou ztrátou materiálních věcí. Spíš ho budou trápit problémy v duchovní oblasti!

Pavel znal pravou příčinu našich zmatků a strachů. Zaměřuje se na toto téma v 7. kapitole Římanům. „Nerozumím totiž tomu, co dělám; neboť nekonám to, co chci, ale dělám to, co nenávídím... Nekonám totiž dobro, které chci, ale zlo, které nechci, to dělám“ (Římanům 7:15,19).

Apoštol říká: „Každou věc, kterou nechci dělat, nakonec dělám. Ale jedinou věc, kterou bych s láskou dělal, v poslušnosti Bohu, nemohu v sobě nalézt, abych ji provedl.“

Pavel zde mluví k tisícům upřímných věřících. Jsou ztrápení, protože prostě nemohou najít vítězství nad hříchem. Chtějí dělat věci správně – žít svatě a čistě před Hospodinem. A nenávidí hříchy, který je tak lehce svádí a rozvrací jejich společenství s Kristem. Přesto se stále vracejí zpátky k hříchu!

Nakonec jsou ztrápení, ustaraní a unavení. Křičí: „Ó, jak bídný jsem člověk! Nechci to už víc dělat. Ale zdá se, že jsem bezmocný, abych se tomu ubránil! Proč jsem tak slabý? A jak dlouho budu tenhle boj snášet? Strávím snad celý život tím, že budu plakat kvůli slz, vyznávat a činit pokání, a pak se vrátet ke svému hříchu?“

Takoví milovníci Krista se nebojí ekonomického krachu nebo celosvětové krize tolik, jako se trápí nad svými prohrami v minulém týdnu. Myslí si, že zvířili nad svým, snadno je obkličujícím, hříchem, ale najednou se to k nim vrací s obnovenou silou. Nyní jsou zarmoceni nad tím, že znovu zranili svého Pána. A ptají se: „Proč tak často selhávám, když všechno, co chci dělat, je líbit se Ježíši?“

Existuje opravdová míra duchovnosti! Věříme, že můžeme poznat náš opravdový duchovní stav tím, jak jsme ztrápení svým nejnepatrnějším hříchem proti našemu Pánu.

Některé křesťané se rmoutí pouze hříchem, který považují za „velký hřích“ – cizoložství, brání drog, opilství, klení. Ale opravdový duchovní člověk ví, že v Božích očích není žádný hřích malý. A tak se rmoutí pokaždé, když pomlouvá, vypráví sprosté vtipy nebo se zbytečně zabývá špatnými myšlenkami. Ví, že tyto věci pramení z jeho srdce, ze samého centra jeho bytosti!

Můžeš neposlouchat Boha v takových „malých věcech“, omlouvat sám sebe a zapomínat na něj na všechny. Ale jestliže to děláš, nikdy nebudeš zralý v Kristu. Tvá spravedlnost je mřená tvou neochotou akceptovat vše, co zarmucuje tvého požehnaného Spasitele!

Před nedávnem jsem řekl něco velmi nekřesťanského své ženě. Má slova k ní byla zcela nemístná a já jsem byl okamžitě usvědčen. Vyděl jsem, že jsem se provinil vůči ní, tak jsem ji samozřejmě požádal za odpuštění. Pak jsem ji objal a řekl jí, že ji miluji.

Ale moje mysl byla stále ještě ztrápená. Myslel jsem si: „Jak jsem mohl být schopný něčeho tak nepodobného Ježíši? Koneckonců, nikdy jsem nebyl tak blízko Bohu. Nikdy jsem se nemodlil víc, než loni. Musím být úplně zlý, že dělám tak hrubé věci, které vyvěrají z mého srdce.“

Víc, kterou jsem nenáviděl, jsem udělal. A nebyl jsem ze sebe jen zklamaný – byl jsem vyveden z rovnováhy, zmatený, zkroušený v duchu. Šel jsem do své studovny a padl jsem před Hospodinem, volal jsem po krvi Krista, aby mne očistila.

V té chvíli mi nepřítel zašeptal: „Tento malý omyl není žádná velká událost. To byla taková malá věc.“ Ale Duch svatý okamžitě povstal v mém srdci, aby vyvrátil ďáblův hlas. Uklidnil mne: „Davide, skutečnost, že se rmoutíš nad tímto hříchem, je důkazem, že v tobě pracuji. Čím víc se rmoutíš nad nejmenším přestoupením proti mé lásce, tím blíže jsi k vítězství!“

Protože dál bojujeme s hříchem, ať tak či onak, může se zdát, že Pavlova slova v římanům nám nedávají smysl. Píše:

„...že ačkoli jste byli služebníci hříchu, uposlechli jste ze srdce ten způsob učení, do kterého jste byli uvedeni. Když jste tedy byli osvobozeni od hříchu, byli jste podrobeni do služby spravedlnosti... podrobeni do služby Bohu, máte svůj užitek vedoucí k posvěcení a výsledkem je věčný život. Nebo odplatou za hřích je smrt...“ (římanům 6:17–18, 22–23).

Svobodný od hříchu? Služebník spravedlnosti, který nese svaté ovoce? Děláš si legraci! Když to čteme, musíme čestně připustit: „Nejsem mrtvý hříchu. Nebyl jsem opravdu osvobozen. Jsem stále pod oklamávající mocí tajného hříchu – a to mě trápí. Jestliže odplatou za hřích je smrt, pak jaká je tu pro mě naděje?“

Tady jsou dva zestrúchné dopisy od upřímných křesťanů, kteří strašně zápasili s ohromným otroctvím. První přišel od jednoho mladého muže:

„Jsem neustále pokoušen sexuálním hříchem a vždy do něj spadnu. Miluji Ježíše celým svým srdcem, ale cítím, že Boží přítomnost se z mého života vykrádá. I když ho miluji, vždy se vracím ke svému chťiči. Ale nenávidím to. Pláču jako dítě, zatímco se na něm spolupodílím, prosím Boha, aby mi pomohl to nedělat. Ale dělám to pořád.“

„Vím Bohu, že mne vysvobodí, jak říká Pavel v 7. kapitole římanům. A miluji Boha celým svým srdcem. Ale vím, že jsem špatný a cítím se bezmocný to změnit. Někdy cítím, že jsem O.K., ale jindy cítím, že jsem proséván jako pšenice. Cítím se jako Jidáš, který zradil mého Pána. Někdy si myslím, že sebevražda je jediným východiskem.“

Druhý dopis přišel od vdané ženy zapletené v cizoložství se ženatým mužem:

„Modlím se za vysvobození, pokání a posilnění. Slavnostně slibuji, že budu silná proti pokušení, až přijde. Ale když ho (svého milence) vidím, upadám zpátky do stejné staré vřec. Žila jsem čistý, morální život po léta; nikdy jsem si nemyslela, že jsem schopna něčeho takového. Ale teď upadám do pekla a nevím, jak to zastavit.“

„Když jsem četla vaše bulletiny, byla jsem obviněna. Modlila jsem se a snažila se vyhnat každého démona, který možná vstoupil kvůli mému hříchu. Ale cítím se tak odsouzená. Mou mysl si pozvedám všemi biblickými oddíly, které mluví proti tomu, co dělám. Cítím se jako zatracenec. Jsem plná viny, strachu, paniky a zhnusení. Cítím se tak sama, izolovaná, oddělená od Boha.“

Dostáváme mnoho dopisů podobných tčmtu – volání o pomoc od hříchem ztrápených myslí. Ale musím říci všem milovníkům Ježíše, kteří trpí takovým zmatkem: Tento ztrápený vnitřní pláč – ta bitva ve tvé mysli – je práce Ducha svatého!

Bůh nám poslal svého Ducha, aby vedl válku proti našemu tčmlu a jeho žádostem a chtíčům. Takže, jestliže nejsi ztrápený, když selžeš – jestli jsi schopný setřást svůj hřích bez viny, žalu nebo lítosti – pak v tobě Duch svatý neválčí.

Ale jestliže jsi usvědčen i nejnepatrnějším proviněním, jsi blízko k opravdovému vítězství. On vítězí bitvu v tvém srdci tím, že produkuje zbožnou lítost, která vede k opravdovému pokání!

3. Bůh má protilek na uzdravení ztrápené mysli! Existuje vítězství, a je nám k dispozici, nad všemi tčmi vřcmi, které trápí naše mysli. Je obsaženo ve smlouvě, kterou Bůh uzavřel před lety s Abrahamem a jeho potomky:

„Zachránil nás od našich nepřátel a z rukou těch, kteří nás nenávidí, slitoval se nad našimi otci a rozpomenul se na svou svatou smlouvu, na přísahu, kterou učinil našemu otci Abrahamovi, že nám dá, abychom vysvobození z rukou nepřátel a prosti strachu jej zbožně a spravedlivě ctili po všechny dny svého života“ (Lukáš 1:71–75).

Boží přísaha Abrahamovi a jeho dětem je křesťálově čistá: On nás vysvobodí od všech našich nepřátel, takže můžeme žít beze strachu – bez trápení a v odpočinku – každý den našich životů!

Milovaný, tato smlouva platí pro každého z nás, kdo žijeme dnes. Podle Pavla jsou všichni, kdo přijali Krista vírou jako svého Pána, „Abrahamovo símě.“ „Božími dětmi nejsou děti těla, ale za símě se počítají děti zaslíbení“ (Římanům 9:8). „Vzte tedy, že ti, kteří jsou z víry, ti jsou synové Abrahamovi“ (Galatským 3:7).

Takže, jak můžeme vznést nárok na toto zaslíbení smlouvy? Abrahám se ptal podobnou otázkou Hospodina, když neviděl žádné východisko ze svého dilema. Ptal se: „Panovníku Hospodine, co mi chceš dát? Jsem stále bezdětný.“ Zde je Boží odpověď: „Nic se neboj, Abrahame, já jsem tvůj štít, tvá přehojná odměna“ (Genesis 15:1).

Hospodin mu řekl: „Abrahame, chystám se ti dát sebe – a to je všechno. Budu tvým obráncem a tvou úžasnou odměnou – protože jsem, který jsem. Nemusíš se bát žádného nepřátele, pokud budeš živ, protože já budu tvým Bohem!“

Pán nám dává slavné zaslíbení podobné tomuto v jeho Nové smlouvě. Říká: „Budou jejich Bohem a oni budou mým lidem“ (Židům 8:10). Opravdu, od samého začátku stvoření skrze celé Písmo slyšíme, jak

Bůh prosí lidstvo: „Chci být tvým Bohem!“

Pánův plán pro nás byl vždy jednoduchý. On řekl: „Nemusíš se bát žádné moci, která přichází proti tobě. Budu vždy působit jako tvůj obránce. Jestliže budeš prostě důvěřovat mým zaslíbením, která jsem odpovídal, odevzdáš se vírou do mé péče, budu pro tebe všemocným Bohem. Já porazím všechny tvé nepřátele a složím je před tebou. Budeš vítězný, víc než přemožitel – prožiješ své dny v pokoji, beze strachu!“

Ptám se ti: Prožíváš své dny beze strachu – s tichým duchem a pokojnou myslí? Většina z nás nežije ani kousek svého času tímto způsobem. Vcházíme a vycházíme z našich okamžiků pokoje, ale nevstoupili jsme plně do Božího odpočinku.

Jestliže jsi ztrápený, zmatený, nešťastný z neodbytného hříchu, musíš pochopit: Bůh na tebe není rozzuřený! Nechce tě ukázořit nebo soudit. Naopak – on tě touží naplnit svou všemohoucí mocí!

Bůh říká v podstatě totéž v obou svých smlouvách: „Hledám lidi, kteří budou věřit, že je osvobodím od všech jejich nepřátel!“ „Nezapomínejte na smlouvu, kterou jsem s vámi uzavřel, a jiných bohů se nebojte. Budete-li se bát Hospodina, svého Boha, on vás vysvobodí z rukou všech vašich nepřátel“ (2. Královská 17:38–39).

Ve Starém zákoně byly těmito nepřáteli pohanské národy – Filištíni, Moábští, Kanaánci atd. Všechny tyto zlé mocnosti hledaly, jak by zničily Boží lid a uvrhly jej zpět do otroctví.

Dnes existují naši nepřátelé v duchovním světě – démonické moci, tělesné žádosti, hříšné touhy. A v Novém zákoně Bůh opakuje své závazky ke svému lidu:

„Budu tvým Bohem – a ty budeš mým synem, mou dcerou. Ve skutečnosti budeš mým dítětem od teď až po celou věčnost. Proto pamatuj na smlouvu, kterou jsem s tebou uzavřel. Nemáš se bát žádného člověka ani mocnosti, jenom mne. Já tě osvobodím z rukou všech tvých nepřátel – včetně démonického obtěžování, neodbytných žádostí, dominantních zvyků, všech zakořeněných hříchů!“

Možná se ptáš: „Proč se tedy tato smlouva ve mně nenaplnila?“ Jestliže bys rád věděl, proč stále padáš – proč se stále cítíš slabý a bezmocný, proč děláš věci, které nenávidíš – je to možná proto, že nedůvěřuješ plně Božím slavným zaslíbením.

Bůh učinil všechna tato zaslíbení Abrahamovi – zaslíbení, že bude jeho štítem, jeho odměnou, že porazí všechny jeho nepřátele, i to, že pro něho vykoná zázraky, například, že mu dá dítě v jeho stáří. Abrahám uvěřil těmto zaslíbením – a Bůh řekl, že jeho víra byla shledána jako spravedlnost.

Podobně okamžik, kdy vzdáváme bojování s našimi duchovními nepřáteli v naší vlastní síle – a ustanovíme ve svém srdci, že cokoli Bůh zaslíbil, je schopný i vykonat, a svůžeme všechno do jeho rukou – je začátkem naší spravedlnosti.

Bůh nám v tom pomáhá tím, že posílá svého vlastního Ducha, aby se usídlil v našich srdcích. Svatý Duch je moc Boží a tato moc vyhlašuje válku všem démonickým mocnostem: „...žádost Ducha proti tělu...“ (Galatským 5:17).

Duch prohlašuje: „Toto je nyní mé bydliště, přátele. Zřídím si tady velitelství a vztyčím vlajku všemocného Boha. Ty tu již nevládneš. A tvá bitva proti mému dítěti končí. Teď stojíš před soudem

proti mně. A já tě uštvu, zmačím tvé plány a boje na každé frontě. Toto dítě je nyní chrámem svatého Ducha!“

Chození v Duchu není komplikované. Znamená to jednoduše vřít tomu, co Bůh řekl: „Choďte Duchem a nevykonáte žádost těla“ (Galatským 5:16). Zkrátka a dobře: „Děvej Duchu svatému! Vř v jeho slib, že převzal tvůj případ. Cho v moci jeho zaslíbení, že bojuje za tebe!“

Boží slovo nám dává pancéřové zaslíbení, které je jistým lékem na všechna duševní muka:

„Pokropím vás čistou vodou a budete očištěni; očistím vás ode všech vašich nečistot a ode všech vašich hnusných model. A dám vám nové srdce a do nitra vám vložím nového ducha. Odstraním z vašeho těla srdce kamenné a dám vám srdce z masa. Vložím vám do nitra svého ducha; učiním, že se budete řídit mými nařízeními, zachovávat moje přády a jednat podle nich“ (Ezechiel 36:25–27).

Víš, co Bůh říká? Jeho Duch v tobě učiní všechnu práci! On tě očistí a dá ti nové srdce. Přenese tě do poslušnosti a přiměje tě, abys jednal správně. Tvoje část je vřít, že Bůh drží své slovo, s neochvějnou vírou!

Takže, svěř své problémy, svou budoucnost, svůj život – a své hříchy – do rukou všemohoucího Boha?

Derechos de Autor/ Limitaciones de reproducción: Este archivo/publicación es de la exclusiva propiedad de World Challenge, Inc. Podrá ser impreso en su totalidad para el uso personal del lector o para ser compartido con familiares y amigos. No podrá ser alterado o editado de alguna forma y todas las reproducciones de este archivo/publicación deberán contener esta leyenda de derechos de autor. Este material no podrá ser difundido o transmitido pública y/o electrónicamente en algún otro sitio web, página de Internet o sitio FTP más que en: worldchallenge.org, davidwilkerson.org o tsculpitseries.org

© 1999 World Challenge, Inc., Apartado Postal 260, Lindale, Texas 75771